

Hiçbir şeye benzetemem mümkün değil
Hiçbir şeye benzetemem mümkün değil
Hiçbir şeye benzetemem mümkün değil
Onu hiçbir şeye benzetemem mümkün değil ama...

Seni önce yazılmamış bir şiire benzettim
Eşime benzettim, ölümün eşiğine benzettim
Sen evden çekip gidince kedime benzettim
Bana sorumsuz biri dedin
Kendime benzettim

Kafan karmakarışık, evime benzettim
Ressamım dedin de ben seni resime benzettim
Tercihlerimi hatalı bulmakta çok haklıydın
Zira seni beş yılda bir kaybedilen seçime benzettim

...Geceye benzettim
Yıldızlar gözaltındaki simlere ekli iken
Ayı gamzende gizlenen bir neşeye benzettim
Seni bu duraktan kalkan son sefere benzettim

Ben bu peronun son yolcusuyum
Ve seni 'Ayrılık Çeşmesi' yönüne benzettim
Seni vasat bir yaşamla tarif etmem mümkün değil
Görkemli bir ölüme benzettim

Hiçbir şeye benzetemem mümkün değil
Hiçbir şeye benzetemem mümkün değil
Hiçbir şeye benzetemem mümkün değil
Onu hiçbir şeye benzetemem mümkün değil ama...

Birine benzettim
Şiddetli geçimsiz lakin tersi bilinen
Kusurlarla kaplı, ağzı bozuk bir sevgi diline
Vazgeçerim derdi ve geçti gibi de...

Ben de sigaramdan bir duman çektim içime
Bugün Topağacı barlarında sensiz içeceğim
Belki bin dert olurum sana, belki çiçek
Soko derdo şimdi kendin kendi derdini çek agaa

İçip durdum, buldum acı
Yaş bir tütün ve buzlu bir cin
Savaş verdim, arkamda durdu kaç
Yüzünüze bağırمام gerekirken suskun içim...

Ve aşk, şiir kesen usturacı
Senden arta kalan sisli puslu bi his
Gözlerimi kapatınca durdu acım
Pardon sizi birine benzettim